

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCXL. De duobus Cæcis illuminatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

Quippe semetipsum humiliantis proprium est, non extolli, sed potius cum timore, ac tremore Beneficium à DEO accipere, considerata propria indignitate, & ingratitude, qua DEO peccata pro Gratijs referimus, & earum usum fructumque negligimus.

MEDITATIO CCXL.

De duobus Cæcis illuminatis.

Matth. 9. v. 27.

PUNCTUM I. Cùm Christus muliere Hæmorrhoidosa prius in itinere sanata, & deinde filiã Jairi resuscitatã, in domum suam, quam in eadem urbe Capharnaò sibi ad tempus conduxerat, vel precario concessam incoluerat, regrederetur; *Secuti sunt eum duo cæci clamantes, & dicentes: Miserere nostri Fili David. Cùm autem venisset in domũ, accesserunt ad eum cæci.* Matth. 9. v. 27. & 28. Considera, quid, & quomodo petierint. Id nempe petierunt, quo sibi nihil utilius, nihil magis necessariũ in hac vita crediderunt; certè stulti fuissent, si ab eo, quem cognitis & auditis tot Miraculis, & quidem duobus paulò antè præstitis, crediderunt posse, ac velle sibi restituere visum, ejus loco exiguam elemosynam petivissent. Unde econtra nos stultè agimus, si scientes, DEVM posse & velle nobis dare visum mentis, ut peccatorum turpitudinem, rerum mundanarum brevitatem ac vanitatem, Cælestium bonorum præstantiam ac perpetuitatem clarè cernamus (quo visu mentis nihil nobis est utilius, ni hil magis necessarium ad vitam piè ac beatè agendam) nihilominus petamus exigua, temporalia, ac terrena bona,

na, honorem scilicet, famam, laudem, æstimationem apud homines. &c. Circa alterum verò, quo modo petierint, observa 1. illos Christum secuto esse. 2. clamasse. 3. non quemvis pro se tantum sed communi Oratione pro se mutuo per veram Proximi Charitatem orasse. 4. non destitisse, donec exaudirentur. Si iste modus ad impetrandum visum corporis tam fuit efficax; quanto efficacior erit, Christum sequaris per Imitationem, & Obedientiam implendo omnem ejus Voluntatem? *Scimus autem quia DEVS peccatores non audit: sed si quis DEI Cultus est, & Voluntatem eius facit, hunc exaudit.* Joan. 9. v. 3. Si clames eo clamore, quo devotissimus David in Psalmis suis perpetuo dicit, se ad Dominum clamasse, exauditum esse, nempe Orationis vehementiã, quæ consistit in Devotione, tui ipsius Humiliatione, Fideiã in DEVM? Si cum mutua animorum & votorum Unione orans, illius promissionis te participem reddas? Matth. 18. v. 19. *Dico vobis, quia si duo ex vobis consenserint super terram de omni re, quamcumque petierint fiet illis à Patre meo, qui in Cælis est: ubi enim sunt duo, tres congregati in Nomine meo, ibi sum in medio eorum.* Illius alterius, quã DEVS constantiam Orationis remuneratur: *Si ille perseveraverit pulsans, dico vobis, non dabit illi surgens, eò quod amicus ejus sit; propter importunitatem tamen surget, & dabit illi &c.* Et ego dico vobis; *petite & dabitur vobis.* Luc. 11. à. v. 8.

PUNCT. II. *Et dicit eis JESVS: Creditis, quia hoc possum facere vobis? Dicunt ei: Vtique Domine. Tum tetigit oculos eorum dicens: secundum Fidem vestram fiat vobis. Et aperti sunt oculi eorum.* à v. 28. Ecce cæci agnovērunt, Christum esse Filium David, & Messiam ex ipsius

fem
DA
ca
jar
tic
de
ali
pte
le p
pe
res
cre
mi
&
ma
bu
Ita
sec
dic
tit
ac
Co
dis
vu
nu
ba
str
vic
ille
Ha
ne
fem

femine promissum, de quo Isaias ait: c. 35. v. 4. *DEVS ipse veniet, & salvabit vos: Tunc aperientur oculi cæcorum, & aures sardorum patebunt.* Noverant enim, jam impletum esse tempus mittendi Messiaë juxta Vaticinium Jacob. Gen. 49. v. 10. Eò quòd Sceptrum de Tribu Juda jam esset translatum ad Herodem alienigenam: unde jam passim expectabatur, & propter Miracula patrata *JESVS* etiam credebatur esse ille promissus Filius David, quo nomine Messiam appellabant. Verùm Scribæ & Pharisæi erant cæciores his cæcis; cùm tamen essent Legis Doctores: nec credebant, nec agnoscebant Christum esse illum promissum Filium David. Sic de facto rudes homines, & in naturalibus scientijs, vel S. Scripturis cæci, sæpe magis sunt illustrati à DEO, & sanius judicant de rebus ad Salutem Animæ spectantibus, quàm docti. Itaque noli extolli in Sapiencia & Scientia quacunque, sed Meditatione, Sacra Lectione, Humilitate, & studio Perfectionis dispone te ad recipiendas à DEO notitias Spirituales ac practicas; & esto inter illos cæcos ac rudes, de quibus Christus apud S. Matth. 11. v. 25. *Confiteor tibi Pater, Domine Cali & Terra: quia abscondisti hæc à Sapiantibus & prudentibus, & revelasti ea parvulis.* Disce etiam ex verbis Christi, & ex tactu manuum ejus, quo communiter ægros & mortuos curabat, secundum mensuram Fidei ac dispositionis nostræ Divina nobis Beneficia obtingere.

PUNCT. III. *Et comminatus est illis JESVS dicens: videte, ne quis sciat. Illi autem exeuntes diffamaverunt illum in tota Terra illa.* Ecce occultam sanationem Hæmorrhoißæ voluit Christus publicari; Illuminationem cæcorum, & Resuscitationem filiaë Jairi voluit taceri:

taceri: priori voluit docere Gratitude, posteriori Humilitatem; ut si Christus, quantum erat in se optasset latere sua Miracula, & neque ab alijs prodigiis saltem nos ipsi non proderemus nostra opera laudabilia ad vanam gloriam aucupandam.

MEDITATIO CCXLI.

De Energumeno muto liberato.

Matth. 9. v. 32.

PUNCTUM I. *Egressis autem illis (duobus cæcis, quibus dictum est in præcedenti Meditatione ecce obtulerunt ei hominem mutum, demonium habentem)* Considera miseriam hujus hominis; Diabolus enim tenuit linguam ejus, ut neque Deo debitas Laudes persolvere, neque Divina ac Spiritualia Colloquia miscere, neque corporis, neque Animæ suæ necessitates proponere, neque in dubijs consilia, neque adversis solatia requirere, neque Animæ suæ morbos explicare, neque alios corrigere, instruere, admonere posset. Utinam non eadem miseriam labores, & dicere cum Isaia debeas. c. 6. v. 5. *Pro quia tacui!* Cum Psalmista verò. Ps. 31. v. 3. *Quoniam cui (Animæ meæ morbum ex adulterio & homicidio contractum) in vetera verunt ossa mea, dum clamarem ta ta die. id est: infirmata & quasi senio debilitata ossa mea per continuam inclamationem veniæ & auxilij pro reparatione damni, mihi ex dissimulatione & taciturnitate meorum peccatorum, & mei miseriam statûs orti. Cura ergo, in omnibus prædictis à mutuo dæmonio liberari. Magis autem cave, ne in illis*